

opusdei.org

Livet i et studenthus

Haseen S. Aswani, som er hindu, er farmasistudent og tillitsmann for Alsajara Studenthus i Granada i Spania, et samarbeidsprosjekt med Opus Dei for kvinner.

07.09.2009

Haseen ble født i Las Palmas på Gran Canaria, men familien hennes tilhører sindhi kasten og kommer fra Hyderabad Sind. Som så mange andre forretningsfolk måtte de forlate hjemlandet da Pakistan ble utskilt fra India i 1947. Da

Hyderabad Sind ble en del av Pakistan, begynte utvandringen. Haseens foreldre bosatte seg først i Marokko og senere i Las Palmas. De slo seg ned i det store hindukvarteret i byen, der Haseen ble født og vokste opp, og de valgte å beholde kulturen, skikkene og religionen til deres forfedre. Nå holder hun på med fjerde år av farmasistudiet og er tillitsmann for Alsajara Studenthus, der hun har bodd siden hun kom til Granada for å begynne universitetsstudiene.

Haseen, aller først, hva vil det si å være tillitsmann for et studenthus?

Først og fremst betyr det å være en bro mellom beboerne og ledelsen for huset. Det betyr å være oppmerksom på behovene og ønskene til beboerne, og samtidig formidle ønskene fra ledelsen til beboerne, og samarbeide med rådet for å fremme

planer, aktiviteter og prosjekter for studenthuset.

Hvorfor bestemte du deg for å bo i et studenthus som Alsajara, som er et samarbeidsprosjekt med Opus Dei?

Jeg hørte først om Alsajara fra en av lærerne på skolen min i Las Palmas. Da jeg kom for å se på det sammen med foreldrene mine, ble vi imponert over fasilitetene og tilbudene de hadde. Men fremfor alt likte vi at det var et lite og svært innbydende sted. Vi fant en familieatmosfære som er svært viktig for oss. Det var et sted det var lett å få venner – romkameratene, de andre jentene som bor i rommene ved siden av... Sammenkomstene etter måltidene hjalp meg også til å dele mitt liv med de andre og bli bedre kjent med dem. Jeg fikk raskt mange nye venner. Når jeg drar herfra, er det viktigste jeg vil ta med

meg de mange gode vennskapene jeg har fått her.

Og nå har du etter hvert endt opp som tillitsmann. Hvordan skjedde det?

Jeg vet ikke. Jeg husker at like etter at jeg kom hit, ga tillitsmannen det året oss noen anvisninger eller informasjon og jeg tenkte: "Åh, hun er mye mer ansvarlig enn resten av oss!" Og jeg tenkte aldri på meg selv som tillitsmann. Men litt etter litt blir man involvert. Man går fra å være litt passiv til å føle større interesse for andre og man ønsker å hjelpe. Man ønsker å hjelpe de andre og hjelpe huset. Og dermed vurderer du å påta deg større ansvar.

Når du ser tilbake på de årene du har bodd her, hva har du fått ut av studenthuset?

Fryktelig mye. Fra å lære å komme overens med andre jeg ikke kjente

før, til å virkelig kunne konsentrere meg om studiene og bli engasjert i universitetsverdenen, takket være tjenestene som studenthuset tilbyr. Her legger folk stor vekt på studiene. De oppmuntrer deg til å fordype deg fullt og helt i dine karriereplaner og gjør veien enklere med orienteringer, aktiviteter osv. I tillegg bidrar atmosfæren i huset mye. Her er kulturelle sammenkomster med profesjonelle fra alle deler av samfunnet, utenomfaglige kurs som gis akkurat her i huset, og andre aktiviteter også. Alt dette vil alltid være en del av meg. Og det daglige samværet med folk fra mange forskjellige steder: folk fra USA, Mexico, Kina, Tyskland... Alt dette betyr at alle må gjøre en anstrengelse slik at de andre vil føle seg hjemme. Og det er også meget berikende.

Jeg kunne si det samme om personlige saker. I dette huset er religiøs formasjon svært viktig, og

enten du er katolikk eller praktiserer en annen religion (som i mitt tilfelle), hjelper livet i studenthuset deg til å forstå at det å være ung og på universitetet er fullkomment forenlig med å leve din religion.

Et spørsmål: har det vært noen problemer med å leve din tro her i Alsajara?

Ikke i det hele tatt. Tvert imot, folk her har vist interesse for å lære om min religion. Og de har gjort det lettere for meg å praktisere mine hinduskikker – for eksempel når det gjelder mat.

Hvordan påvirker atmosfæren i et studenthus dem som bor der?

Folk forandrer seg, de modnes. Du ser 18 år gamle jenter som kommer fra "sitt" hjem, der de bodde med "sin" far og "sin" mor, med "sine" matskikker, med "sitt" rom, med "sitt, sitt, sitt"... Og de må legge bort

deres ”sitt” fordi de skal dele rom med to andre jenter, og bad, og måltider... De må dele alt, fordi (og det er nøkkelen) å leve sammen betyr å dele. Jeg har også kjent jenter som først virket fjerne, overlegne, uoppnåelige, og etter noen få måneder ble de veldig sosiale og åpne. Noen ganger er det bare sjenerthet, noe de overvinner fordi omgivelsene gjør det enkelt.

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/livet-i-et-studenthus/> (19.03.2026)